

LA XINA, L'ÍNDIA I LA RESTA

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Moltes empreses han mirat cap a la Xina i l'Índia a l'hora de deslocalitzar i, com els americans a Europa, no han diferenciat entre una o l'altra, que tot cau per allà. Però xinesos i indis tenen poques coses en comú més enllà del pes geogràfic i demogràfic, i d'un fort creixement en els darrers anys. L'Índia és un estat democràtic i, malgrat algun rebrot i la taca històrica del Caixmir, força respectuós amb la diversitat. Els seus estats tenen una notable autonomia; el govern central fa pressió, però no ofega. Els britànics hi tenen alguna cosa a veure. En els indis, malgrat la seva adscripció innegable al capitalisme, s'hi troba un pòsit de religió, tradició, família i goig de viure. Per contra, l'obertura econòmica de la Xina s'ha produït amb un sistema polític que no accepta la dissidència, per no citar l'anihilació cultural i nacional del Tibet i de Xinjiang, on el govern central hi inverteix per fer de cada diferència local un parc temàtic per al gaudi del turista, i prou. L'absolutisme i el refús a qualsevol colonialisme extern són dues constants. Per a les altres ètnies, els *han* –l'ètnia dominant-, només viuen per fer diners i aviat seran majoria en cada racó de l'imperi.

En una part de les nostres deslocalitzacions, hi ha pesat la proximitat geogràfica –el Magrib- o lingüística –l'Amèrica Llatina-; però, com una ombra colonial, el primer té les virtuts i els vicis de l'imperi francès i la segona, de l'espanyol. I ni uns ni altres, amb la corrupció i la inestabilitat política, no tenen ni el potencial ni l'empenta dels dos gegants asiàtics. Les multinacionals, que la saben llarga, havien donat la partitura del laboratori a l'Índia, i la de la fàbrica, a la Xina. Però aquests monstres ja reclamen la partitura dels solistes. La resta, feina rai!